

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pascaru Valeriu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 și a sentinței Judecătoriei Ialoveni din 23 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Sandu Vasile Gheorghe, născut la 11 aprilie 1964, originar și domiciliat com. Suruceni, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.02.2015 - 23.12.2015

2. instanța de apel: 26.01.2016 - 01.03.2016

3. instanța de recurs: 13.05.2016 - 05.07.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 decembrie 2015, Sandu Vasile Gheorghe, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Fieraru Vladic și Sandu Fiodor în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă în ordine de recurs.

Acțiunile civile înaintate de Dulea V., Dulea I. și Ursu V. au fost admise integral, încasându-se în mod solidar de la Sandu V., Fieraru V. și Sandu F. în beneficiul lui Dulea V. suma de 200 lei, în beneficiul lui Dulea I. suma de 200 lei, iar în folosul lui Ursu V. suma de 200 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că la 06 ianuarie 2015, în jurul orei 20.30, Sandu V. împreună și prin înțelegere prealabilă cu Fieraru V. și Sandu F., fără motiv, vădit, pe una din străzile s. Suruceni, r-nul Ialoveni, în loc public, numindu-l cu cuvinte obscene în mod demonstrativ, toți trei, i-au aplicat lui Dulea V. lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului. În acest timp soția lui Dulea V., Dulea I. intervenind în scopul aplanării conflictului, a fost lovită cu capul de automobil de

către Fieraru V. și agresată fizic de către Sandu F. și Sandu V., prin ce i-au fost provocate dureri fizice. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 141/D din 20 ianuarie 2015, în rezultatul actelor huliganice ale lui Sandu V., Fieraru V. și Sandu F., partea vătămată Dulea V. s-a ales cu vătămare ușoară. Concomitent, Fieraru V., în scopul realizării intenției sale criminale orientate spre tulburarea liniștei publice i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în față lui Ursu V., care a intervenit pentru aplanarea conflictului, astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 139/D din 20 ianuarie 2015, i-a fost cauzată vătămare neînsemnată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Sandu V. au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiuni care au fost săvârșite de mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Pascaru V. în numele inculpatului Sandu V., prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sandu V. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată a dat o apreciere greșită și subiectivă probelor în baza cărora și-a motivat sentința, condamându-l pe Sandu V., exclusiv în temeiul declarațiilor părților vătămate bazate doar pe presupuneri;

- martorul minor Sandu G. a confirmat integral declarațiile lui Sandu V., iar părțile vătămate Ursu V. și Dulea I., fiind audiați la urmărirea penală și în instanța de judecată au confirmat, că în timpul săniușului fiul inculpatului Sandu V., Sandu G. a fost agresat de către Dulea V., astfel acțiunile comise de inculpați, nu cad sub incidența normei de drept enunțate de prima instanță;

- partea acuzării nu a prezentat nici o probă ce ar confirma faptul, că inculpații au încălcat grosolan ordinea publică. Acțiunile incriminate inculpaților au avut loc în timp de noapte (ora 20.00-20.30), astfel deși locul comiterii acțiunilor este săniușul, nu există nici un martor care ar confirma faptul, că de către inculpați a fost încălcată grosolan ordinea publică;

- acțiunile lui Sandu V., nu întrunesc nici elementele contravenției și nici elementele infracțiunii, deoarece acțiunile lui au fost îndreptate spre a-i despărți pe Dulea V. și Fieraru V., care se băteau;

- declarațiile părților vătămate, precum că Sandu V. le-ar fi aplicat lovituri, urmează a fi apreciate critic, deoarece erau în stare de ebrietate și au putut să aprecieze greșit acțiunile lui Sandu V., astfel aceste divergențe urmau a fi interpretate în favoarea inculpaților;

- prima instanță pe lângă faptul, că ilegal l-a declarat pe Sandu V. vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de asemenea neîntemeiat cu referire la art. 11 alin. (7), art. 34 și 82 Cod penal, a constatat starea de

recidivă, făcând trimitere la faptul, că Sandu V. a fost condamnat anterior în baza sentinței Judecătorei Odessa, regiunea Velicomihailovsc din 03.09.2009 și faptul, că precedente penale nu au fost stinse la data de 06.01.2014, ignorând dispozițiilor art. 558-559 Cod de procedură penală;

- dat fiind faptul că hotărârile instanțelor judecătorești din Ucraina nu au fost recunoscute de instanța de judecată națională, aceste hotărâri nu pot să aibă efecte juridice pe teritoriul Republicii Moldova și nu pot fi luate în considerație la stabilirea stării de recidivă și aplicarea pedepsei lui Sandu V.

3.2 Inculpatul Sandu V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendare executării acesteia sau cu aplicarea amenzii.

În motivarea apelului a invocat că:

- la stabilirea pedepsei prima instanță a luat în considerație faptul, că ultimul a fost anterior condamnat conform legislației Republicii Ucraina, însă nu a luat în considerație prevederile art. 558-559 Cod de procedură penală și art. 11 alin. (7) Cod penal;

- instanța la stabilirea pedepsei urmează să ia în considerație declarațiile ultimului, la fel și declarațiile părților vătămate, care au indicat, că erau în stare de ebrietate invocând, că inculpatul Sandu V. nu a aplicat lovituri, doar i-a despărțit în timpul altercațiilor.

3.3 Avocatul Rudenco M. în numele inculpatului Fieraru V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Fieraru V. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia, că inculpații au săvârșit infracțiunea incriminată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect determinate, respectându-se prevederile art. 101 din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat, că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate, martorului Gorița N. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 12.01.2015 (f.d. 4 v. I); informația înregistrată prin intermediul Unității de Gardă a IP Ialoveni (f.d. 5 v. I); plângerea datată cu 06 ianuarie 2015, adresată IP Ialoveni de către Dulea V. și Dulea I. (f.d. 6, 7 v. I); raportul de constatare medico-legală nr. 103 din 06 ianuarie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 139/D din 20 ianuarie 2015 (f.d. 11, 57 v. I); raportul de constatare medico-legală nr. 101 din 06 ianuarie 2015 și raportul de

expertiză medico-legală nr. 140/D din 20 ianuarie 2015 (f.d. 12, 43 v. I); raportul de constatare medico-legală nr. 102 din 06 ianuarie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 14/D din 20 ianuarie 2015 (f.d. 13, 29); procesul-verbal din 20 ianuarie 2015 de audiere a bănuitului Fieraru V. (f.d. 67, 116-117 v. I).

În opinia instanței de apel, latura obiectivă se caracterizează prin fapta constatată de prima instanță, iar obiectul infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale îndreptate spre menținerea ordinii publice, liniștii cetățenilor și a unei armonii de conviețuire în societate, care în cazul produs la 06 ianuarie 2015, au fost încălcate intenționat de inculpați.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că inculpații pe una din străzile s. Suruceni, în loc public, cu un comportament cinic și obrăznicie deosebită, au manifestat o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând regulile de conviețuire, fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate și martorilor.

În același context, instanța de apel a atras atenția și la faptul, că concluziile primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, ce duc la soluția de condamnare a inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar criticile cu privire la aprecierea probelor exprimă opinia subiectivă a apelanților, neavând careva suport legal și temeinic, în sensul de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpaților, în vederea achitării acestora.

De altfel, instanța de apel a specificat, că nerecunoașterea vinovăției de săvârșirea infracțiunilor imputate, nu echivalează cu achitarea inculpaților, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță just a stabilit că inculpatul Sandu V. a comis infracțiunea în stare de recidivă, deoarece ultimul a fost condamnat în baza Sentinței Judecătorei Odessa, regiunea Velicomihailovsc, din 03 septembrie 2009, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 15 alin. (2) și art. 115 alin. (1) Cod penal (tentativa de omor), la 7 ani închisoare. Prin încheierea aceleiași instanțe din 26.11.2009, prin aplicarea prevederilor art. 69 Cod penal al Ucrainei (aplicarea unei pedepse mai blânde), i-a fost stabilit lui Sandu V. pedeapsa de 5 ani închisoare, cu începerea executării de la 14 aprilie 2009 până la 14 aprilie 2014, fiind eliberat la 14 aprilie 2014 și luat la evidență la IP Ialoveni, la 18 aprilie 2014.

Instanța de apel nu a reținut argumentul avocatului Pascaru V. în numele inculpatului Sandu V., precum că prima instanță greșit a constatat prezența recidivei, deoarece conform prevederilor art. 11 alin. (7) Cod penal, pedepsele și antecedentele penale pentru infracțiuni comise în afara teritoriului Republicii Moldova sunt luate în considerare, conform Codului penal al Republicii Moldova.

6. Hotărârile judecătorești sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Pascaru Valeriu în numele inculpatului Sandu V., prin care solicită casarea acestora, cu achitarea ultimului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii, iar în

cazul în care vor fi menținute hotărârile, solicită aplicarea în privința lui Sandu V. a unei pedepse sub formă de amendă sau să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel, suplimentar menționând că:

- instanțele de fond au dat o apreciere unilaterală și neobiectivă probelor administrate și greșit au concluzionat, că Sandu V. a comis acțiuni ce cad sub incidența art. 287 Cod penal;

- instanța de apel l-a condamnat pe Sandu V. exclusiv în baza declarațiilor părților vătămate, dar nu a ținut cont de declarațiile inculpaților;

- conform declarațiilor inculpaților și martorului minor Sandu G., inculpații s-au deplasat la fața locului pentru a discuta cu partea vătămată Dulea V., care l-a agresat fizic, fără nici un motiv pe feciorul său Sandu G., astfel între partea vătămată și Fieraru V. s-a iscat un conflict în procesul căruia ultimii se loveau reciproc, iar Sandu V. și Sandu F. s-au implicat să-i despartă;

- acțiunile lui Sandu V. nicidecum nu cad sub incidența art. 287 Cod penal, iar instanțele de fond le-a dat o apreciere și încadrare juridică greșită, deoarece inculpații inclusiv și Sandu V. nu au încălcat grosolan ordinea publică;

- consideră posibil aplicarea în privința lui Sandu V. a unei pedepse mai blânde, deoarece acesta are la întreținere 2 copii minori, părțile vătămate nu au pretenții față de el și au solicitat să nu fie pedepsit aspru, infracțiunea imputată este una mai puțin gravă, care pe lângă pedeapsa cu închisoare prevede și alte măsuri de pedeapsă alternative, neprivative de libertate.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat prin care a solicită inadmisibilitatea acestuia, deoarece în speță nu a fost constatată prezența unor erori de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recurs au constituit obiect de discuție în instanța de apel, asupra cărora instanța de apel corect s-a pronunțat în hotărârea atacată. Argumentele recurentului, precum că prima instanță a emis sentința de condamnare doar în baza probelor acuzării sunt declarative și neîntemeiate. Totodată, a menționat că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al erorilor de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Așadar, reieșind din textul recursului declarat, apărătorul îl întemeiază prin prisma pct. 6), 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că Sandu V. nu a săvârșit infracțiunea imputată, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelurile declarate în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 12-17 v. II), fiind audiat suplimentar inculpatul Sandu V., astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că vina inculpatului Sandu V. în comiterea infracțiunii imputate și-a găsit confirmarea.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate referitor la nevinovăția inculpatului Sandu V., în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate, iar autorul recursului, de fapt, nu aduce careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului Sandu V. în săvârșirea infracțiunii imputate. În principiu, o bună parte ale argumentelor invocate în recurs, sunt similare celor invocate în apel, iar instanța de apel a respectat rigorile ce se regăsesc în dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale ale apelului, ceea ce exclude prezența temeierilor pentru recurs invocate și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că Sandu V. nu a încălcat grosolan ordinea publică, ultimul doar încercând să-i despartă pe Fieraru V. și Dulea V., între care se iscăse un conflict și se loveau reciproc.

Astfel, potrivit teoriei penale prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Însă, huliganismul poate fi săvârșit și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi, terenuri private, mijloace de transport personal etc.).

În această ordine de idei, comiterea infracțiunii de huliganism într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: fie actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane, fie rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Astfel, potrivit art. 131 lit. c), e) Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public atunci când e comisă într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane și prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. Din cele menționate reiese cu claritate că, întotdeauna, infracțiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice.

Instanța de recurs atestă, că faptul încălcării grosolane a ordinii publice de către inculpați, inclusiv și de către Sandu V., se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Dulea V., conform căruia aflându-se la săniușul din sat, unde se jucau mulți copii, de el s-a apropiat și Sandu V. cu feciorul său care, la fel îl băteau cu pumnii și picioarele. Soția sa Dulea I. și Ursu V., la fel au fost bătuți, inclusiv și de Sandu V.;

- declarațiile părții vătămate Ursu V., care a declarat că aflându-se la săniuș, s-a apropiat pentru a-l apăra pe Dulea V., însă a primit lovitură inclusiv și de la Sandu V.;

- declarațiile părții vătămate Dulea I., care a relatat că aflându-se la săniuș, de ei s-a apropiat un microbuz, din care a coborât Fieraru V. și a aplicat o lovitură în cap soțului său, care a căzut jos și de el s-au apropiat ceilalți doi bărbați care continuau să-l bată. De asemenea, a confirmat faptul, că a sărit în ajutor soțului, însă a fost împinsă cu capul de mașină, la fel inculpații strigau și înjurau;

- declarațiile martorului Gorița N., din depozițiile căreia reiese, că a ieșit în drum să vadă ce fac copiii, care erau la săniuș și a văzut cum s-a apropiat un microbuz de model Mercedes, din care au coborât niște persoane și l-au bătut pe Dulea V.;

- raportul de constatare medico-legală nr. 103 din 06 ianuarie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 139/D din 20 ianuarie 2015, conform căruia la Ursu V. au fost constatate vătămări neînsemnate;

- raportul de constatare medico-legală nr. 102 din 06 ianuarie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 14/D din 20 ianuarie 2015, din care rezultă că lui Dulea V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare. În momentul cauzării leziunilor corporale au fost aplicate circa 5 lovituri.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată că conflictul dintre inculpați, inclusiv Sandu V. și părțile vătămate a avut loc în public (săniușul din satul Suruceni), la fața locului fiind prezente mai multe persoane (3 inculpați, 3 părți vătămate, martorii Gorița N., Sandu

G., copiii care se jucau), față de care inculpații, inclusiv și Sandu V. au aplicat violență părților vătămate, dându-și seama că fapta ajunge la cunoștința publicului, fapt ce confirmă încălcarea grosolană a ordinii publice de către Sandu V.

Astfel, prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul instanțelor de fond, se confirmă cert, că inculpații, inclusiv Sandu V. au manifestat la data de 06.01.2015, în locul public nominalizat, un comportament contrar normelor morale, caracterizat prin vădită lipsă de respect față de societate, care a încălcat grosolan ordinea publică și a cauzat leziuni corporale părților vătămate, astfel încât, fiind dovedită vina lui Sandu V. în comiterea infracțiunii imputate.

În partea ce ține de mențiunile recurentului, precum că instanța de apel l-a condamnat pe Sandu V. exclusiv în baza declarațiilor părților vătămate, dar nu a ținut cont de declarațiile inculpaților, totodată declarațiile părților vătămate urmează a fi apreciate critic, deoarece ultimii erau în stare de ebrietate și au putut să aprecieze greșit acțiunile lui Sandu V., Colegiul penal expune următoarele.

În conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, se constată că declarațiile părții vătămate, a martorilor și ale inculpaților se consideră probe egale, astfel legea nu stipulează că depozițiile date de partea vătămată au prioritate față de cele ale inculpatului sau a martorilor. Instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o evaluare obiectivă și sub toate aspectele.

Din analiza prevederilor legale menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul penal statuează, că instanța de apel a respectat această obligație și a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile părților vătămate, cât și ale inculpaților. De asemenea, se reține că declarațiile date de părțile vătămate și-au găsit confirmarea prin alte probe cercetate în cadrul ședințelor instanțelor de fond și anume declarațiile martorului Gorița N., raportul de constatare medico-legală nr. 103 din 06 ianuarie 2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 139/D din 20 ianuarie 2015, raportul de constatare medico-legală nr. 102 din 06 ianuarie 2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 14/D din 20 ianuarie 2015. Astfel, după cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dâșii au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la infracțiunea de huliganism comisă de inculpați, inclusiv Sandu V. și le-a dat o apreciere obiectivă și corectă.

În acest sens, deși inculpatul Sandu V. în ședința de judecată nu a recunoscut vinovăția privitor la cele incriminate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel întemeiat a conchis, că aceasta nu generează achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura cauzală între faptele comise, acțiunile făptuitorului și consecințele survenite, fiind stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar asupra acestor constatări instanța de recurs nu consideră necesar de a mai reveni.

Ținând cont de cele expuse, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, în prezența cumulului de probe administrat în prezenta cauză, întemeiat și corect au

stabilit vinovăția lui Sandu V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar argumentele invocate de către apărător, în acest sens, sunt nefondate.

De asemenea, din conținutul recursului se desprinde și faptul, că autorul acestuia consideră că neîntemeiat instanțele de fond au constatat prezența stării de recidivă în privința lui Sandu V., referindu-se la faptul, că ultimul a fost condamnat anterior în baza sentinței Judecătoreiei Odessa, regiunea Velicomihailovsc din 03.09.2009, însă hotărârile instanțelor judecătorești din Ucraina nu au fost recunoscute de instanța de judecată națională, astfel nu pot fi luate în considerație la stabilirea stării de recidivă și aplicarea pedepsei lui Sandu V.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanța de apel prin hotărârea sa a menținut sentința primei instanțe, prin care lui Sandu V. i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În motivarea acestei soluții instanța de apel a considerat, că inculpatul Sandu V. a comis infracțiunea în stare de recidivă, deoarece ultimul a fost condamnat în baza sentinței Judecătoreiei Odessa, regiunea Velicomihailovsc din 03.09.2009, făcând referire și la art. 11 alin. (7) Cod penal.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, în partea stabilirii pedepsei, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 11 alin. (7) Cod penal în coroborare cu art. 558 Cod de procedură penală, care prevede că pedepsele și antecedentele penale pentru infracțiunile comise în afara teritoriului Republicii Moldova sunt luate în considerare, conform prezentului cod, la individualizarea pedepsei pentru o nouă infracțiune săvârșită de aceeași persoană pe teritoriul Republicii Moldova. Hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din străinătate, precum și cele care sunt de natură să producă, potrivit legii penale a Republicii Moldova, efecte juridice, pot fi recunoscute de instanța națională, la demersul ministrului justiției sau al Procurorului General, în baza tratatului internațional sau a acordului de reciprocitate.

Totodată, conform art. 34 alin. (4) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute la alin.(1)-(3) se ține cont și de hotărârile definitive de condamnare pronunțate în străinătate, recunoscute de instanța de judecată a Republicii Moldova.

Din speța supusă judecării, se constată că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoreiei Odessa, regiunea Velicomihailovsc din 03.09.2009, în baza art. 15 alin. (2), 115 alin. (1) Cod penal, la 7 ani închisoare. Prin încheierea aceleiași instanțe din 26.11.2009, prin aplicarea prevederilor art. 69 Cod penal al Ucrainei, lui Sandu V. i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, fiind eliberat la data de 14 aprilie 2014.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, Colegiul penal reține, că în dosarul penal nu sunt careva date ce ar atesta faptul, că sentința Judecătoreiei Odessa, regiunea Velicomihailovsc din 03.09.2009 și încheierea aceleiași instanțe din 26.11.2009, ar fi fost recunoscute de instanța de judecată a Republicii Moldova.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal conchide că, în situația dată instanța de apel injust a considerat, săvârșirea infracțiunii de către inculpat în prezența recidivei,

deoarece hotărârile menționate nu au fost recunoscute de instanțele de judecată naționale și nu pot avea efecte juridice pe teritoriul Republicii Moldova, prin ce a fost admisă o eroare de drept, respectiv greșit a fost menținută hotărârea primei instanțe în această parte, interpretând eronat prevederile legale.

În mod concomitent, verificând hotărârea instanței de apel atacată de către partea apărării, sub aspectul individualizării corecte a pedepselor, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul relevă, dispozițiile art. 61 Cod penal care stipulează că, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Prin urmare, Colegiul penal menționează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din conținutul hotărârii instanței de apel se atestă, cu toate că instanța de apel greșit a constatat prezența stării de recidivă, însă la capitolul individualizării pedepsei această instanță corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de Sandu V., care este una mai puțin gravă, de datele ce se referă la personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, ca o persoană agresivă, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanțe agravante au fost constatate – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare și săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unei femei gravide. La fel, instanța de recurs atestă, că inculpatul Sandu V. nu este la prima abatere de la legea penală, fiind anterior condamnat, deși antecedentele penale ale acestuia sunt stinse, ultimul nu și-a făcut concluzii respective pentru evitarea comiterii pe viitor a faptelor infracționale și a săvârșit din nou o infracțiune, din care considerente instanța de recurs respinge solicitarea apărătorului privind aplicarea în privința lui Sandu V. a unei pedepse neprivative de libertate.

În concluzie, Colegiul învedereând cele menționate mai sus, consideră că pentru a atinge scopul de reeducare a inculpatului Sandu V. este necesar de a-i stabili acestuia, pedeapsa sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu executarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, care va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la formarea unei noi atitudini a inculpatului față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Generalizând considerentele punctate mai sus, Colegiul penal lărgit, conchide de a admite recursul declarat de către avocatul Pascaru Valeriu în numele inculpatului Sandu V., corectând eroarea comisă de instanța de apel, fără a agrava situația condamnatului, rejudecând cauza în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Pascaru Valeriu în numele inculpatului, în cauza penală în privința lui **Sandu Vasile Gheorghe**, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 și sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 decembrie 2015, în latura stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță în această parte o hotărâre nouă, conform căreia lui Sandu Vasile Gheorghe i se stabilește pedeapsă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 august 2016.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion